

ninger; dette er Sagens egentlige Kjerne. Nu har man vel i saa Henseende bemærket, at man ved denne Sags Afgjørelse skulde vogte sig for ikke at anticipere Fremtiden, man skulde vogte sig for, at man ikke, ved nu at votere de Gager, som Regjeringen begjærer for disse Embedsmænd, bandtes til senere at gaae ind paa altfor kostbare Gagereglementer i det Hele. Jeg er ganske enig deri, man bør ved den nærværende Sags Afgjørelse stedse have for Øie, at man i Fremtiden kommer til at afgjøre andre Gagereglementer, men, naar man ellers har tiltroet mig, at jeg er omhyggelig for Besparelse for Statskassen, saa tør jeg maaffee ogsaa gjøre Krav paa, at man vil troe mig ved denne Leilighed, naar jeg forsikrer, at jeg ved dette Lovudkastets Udarbeidelse netop har havt det udhævede Moment meget væsentligt for Øie, men Sagen er, at der er forskjellig Mening om, hvilken den høieste Gage for en local Embedsmand bør være. Der er vel navnlig af den ærede Rigsdagsmand, som har stillet Endringsforslag til § 4, som meget nær berøre den nærværende Paragraph, udtalt, at 2000 Rbd. skulde være den høieste Gage, som ordentligviis en local Embedsmand i Betjeningen af det der omspurgte Slags burde kunne opnaae, idet han har meent, at det var en Gage, som vilde afgive et rundeligt Udkomme for enhver Embedsmand i den paagjældende Stilling. Derom er det imidlertid i mine Tanker umuligt at udtale nogen saa begrundet Overbeviisning, at man skulde kunne være istand til at bringe Andre til den samme Overbeviisning, navnlig ved Hjælp af Talberegninger. Jeg har forgjæves gjort mig Umage for at opstille et Regningsstykke, hvorved det skulde blive muligt at godtgjøre, at 2000 Rbd. ikke ville være tilstrækkelige, men jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand, der har stillet det nævnte Forslag, vil have ligesaa ondt ved at føre Beviis for, at de ere tilstrækkelige. Jeg troer, at Enhver i saa Henseende maa hentye til sin egen Erfaring og Kjendskab til de praktiske Livsforhold, men jeg troer, at det derved dog maaffee ikke er oversflødigt at kalde sig tilbage i Erindringer, deels, hvorledes de nærværende Forhold ere, og deels, hvorledes Forholdet stillede sig umiddelbart inden Krigen, hvor man

ikke i den Grad sølte sig trykket af Livsomsændighederne, som Tilfældet er nu, og derhos erindre, at den Lov, som der nu er Spørgsmaal om at votere, skal gjælde ikke blot for enkelte Aar. Jeg kan nemlig ikke modtage den Anviisning, som den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2det District (Tscherning) har givet til, at man jo altid senere kunde forhøje Gagerne. Jeg skal dertil atter svare med det samme Svar, som jeg for nylig maatte give den ærede Rigsdagsmand paa en lignende Bemærkning, nemlig, at jeg troer ikke, at Erfaring lærer, at det er let at forhøje engang fastsatte Gager. Jeg troer, at netop hvad der her foreligger, hvorved jeg ikke mener de ærede Rigsdagsmands Forslag, der gaae ud paa en yderligere Nedsættelse, men hvad der fra Regjeringens Side foreligger, og hvori jeg ikke troer, at man er gaaet vedkommende Embedsmænd for nær, at netop deri, netop i Regjeringens Forslag, som gaaer ud paa meget betydelige Nedsættelser for de paagjældende Embedsmænd, ligger der Beviis for, at det er ikke saa vanskeligt at nedsætte Gagerne, hvorimod jeg troer, at man skal have ondt ved at fremføre noget Beviis for, at det skulde være ligesaa let at faae Gagerne forhøiede. Hvad nu det Spørgsmaal angaaer, om 2000 Rbd., eller hvad der omtrent bevæger sig derom, skulde være en passende Maalestof for Gagen, saa maa jeg bede vel erindret, hvad en æret Rigsdagsmand, hvis Ord, forekommer det mig, maa have stor Vægt i denne Sag, da han staar udenfor alle de Hensyn, som ellers kunne have Indflydelse paa enkelt Mands Dom, allerede har udtalt, at nemlig en Embedsmands Indtægt er ikke Netto i den Forstand, hvori Andre sædvanlig opgjøre deres. Jeg troer, at der er saa Mænd, som sidde i en Bedrift, det være sig Agerbrugere, Haandværkere, eller Andre, uden at de jo, naar de skulde opgjøre deres Indtægt, hvad de virkelig have til sig og deres Families Underhold, da først vilde fradrage Statterne. Det er ikke Tilfældet her, naar vi her tale om 2000 Rbd. i Gage til en Embedsmand. Der gaaer ikke blot Indkomstkatten fra, — thi man vil vel sige, at den gaaer ogsaa fra os Andre — men der gaaer ogsaa mange andre personlige Skatter fra, navn-